ACESTA ESTE

F.C. ARGEȘ

CARE A RIDICAT

PITEȘTIUL

ÎN RÎNDUL CELOR ȘASE ORAȘE

CÎȘTIGĂTOARE ALE CAMPIONATULUI

BUCUREȘTI. Cu acest gol marcat de Frățilă, F. C. Argeș își onorează titlul printr-o victorie de prestigiu în fața fruntașilor campionatului
Foto : Paul ROMOȘAN

...Acum începe distracția. Un jucător de la T.C.T., marea adversară tîrgovișteană a piteștenilor, se dezgață lung, mingea a zburat o vreme și, apoi, a dispărut în groapa imensă. Patru fotbaliști au dispărut și ei, în urmărirea balonului și, vreme de un minut și mai bine, așteptăm... rezultatul luptei din fundul gropii. Ființă de o bombă din vremea bombardamentelor. Și, iată, învăluit într-un nor de praf, lese, victorios, cu mingea la picior, Pericle, cel mai bun jucător din Pitești. Cei 800 de spectatori, un record al vremii, aplaudă...

. . . . . .

...Ecranul televizorului îmi arată o nocturnă de clasă. Luminațiile de prima mînă, aneci la fel. Dinamo și F.C. Argeș în serata de încheiere a campionatului fac necaz celora care nu au venit pe stadionul „23 August" să vadă integral și pe viu disputa dintre fosta și actuala campioană. Aproape zece mii de oameni au sosit de la Pitești să salute pe noii purtători ai tricoului care duce faima pitoresc a orașului Argeș titlul la fotbal. Al șaselea oraș al României se înscrie pe acest tablou de onoare al celei mai mari competiții interne. Cel zece mii reprezentau la București o veritabilă armată de suporteri care suferă pentru alb-violeții...

. . . . . .

Intre cele două secvențe s-au scurs 23 de ani! Pentru cei 800 de spectatori, cifra record a anului 1947, se găsecu cu siguranță cîțiva dintre cei care au venit și duminică la București, pentru scara triumfului. Poate că ei au aruncat o punte a gîndului între scena de astăzi și aceea de acum, poate că farmacistul Mondel Pirvulescu, maestrul textilist I. Valică, jurisconsultul Petre Bulacu, funcționarul Ștefan Ionescu, antrenorul Șerban Justin, inginerul Tică Constantinescu, și alții care au îmbrăcat tricourile echipelor pitștene în anii de pionierat al sportului din capitala argeșeană — au privit cu emoție la urmașii lor de astăzi care s-au ridicat pînă la performanța supremă a fotbaliului nostru, titlul național.

Pentru că, victoria de astăzi este fructul unei frumoase tradiții a fotbalului pe Valea Argesului, dezvoltată de condiții admirabile care au făcut — în acești ultimi ani — din F.C. Argeș cea mai puternică unitate a genului, o experiență care a dat rezultate mai mult decît elocvente și îndeamnă la imitare. Asupra acestui fenomen ne vom opri la încheput, pentru ca, mai departe, să dedicăm prezentarea noastră echipei, adică elementului principal al realizării performanței sportive celei mai de preț, repurtată pe stadioane de reprezentanții Argeșului care, se vede treaba, nu vor să se lase mai prejos decît campionii de la Colibași sau Cimpulung Muscel, din „cetatea petrochimiei" sau din livezile și holdele frumosului și bogatului lor județ.

Clubul de fotbal din Pitești n-a pornit-o cu mare viteză și cu mari recorduri, se știe foarte bine. A fost nevoie de o perioadă de căutări, de tatonări și au existat chiar momente cînd se lansa ideea abandonării lui. Dar, o dată cu cristalizarea organizatorică, ajuns să la o formulă economică și eficientă, s-a observat utilitatea acestui gen de unitate sportivă specializată de care mișcarea noastră de cultură fizică și sport ar avea nevoie în exemplare cît mai numeroase și nu numai pentru fotbal, se înțelege. Trebuie să subliniem ajutorul pe care F.C. Argeș l-a primit neîncetat din partea organelor de partid și de stat ale județului Argeș și municipiului Pitești, mai cu seamă că, de asemenea, trebuie menționat, succesul pentru luna august, a conducătorilor șecților echipelor din prima divizie va declanșa o întrecere sub acest aspect fără de care nu se poate vorbi despre atingerea unor rezultate înalte. Complexa bază dimprejurul stadionului „1 Mai" și a doua inimă a lui F.C. Argeș, sediul său, cu toate amenajările (în privința cărora există proteste, unele în stadiul punerii în practică, cum este amenajarea unei grădini-cinematograf pro prie), toate acestea au impins, au emulat, au convins și, mai cu seamă, au strîns contingente de noi suporteri în jurul culorilor albvioletе.

Ajunși aici, la capitolul simpatizanților, armata elocvitoare și caldă care încoronară noua echipă campioană, trebuie să semnalăm că inițiativele organizării și educării ei, declanșate în această primăvară, și-au arătat rapid eficiența de fixare a locuitorului său în peisajul fotbalului românesc din ultimul deceniu, în fapt anii ascensiunii ei pe planul competiției. Ce este, în ultimă instanță, formația lui F.C. Argeș? Am spune, foarte sintetic, că actualul F.C. Argeș este Barbu + „generația de aur" a fotbalului pitștean + generația lui „Dinamo Miliția". După noi, aceste trei surse au procurat jotul de astăzi, gîndindu-ne la elementele esențiale pentru componenta totului. De unde Barbu? Pentru că e rel mai vechi jucător al echipei și se confundă cu toate zilele ei — bune și rele — și, în plus, și pentru că aportul lui de decan de vîrstă a reprezentat o mare greutate în săptămînile de ofensivă asupra titlului. De ce „generația de aur" a Piteștiului? Pentru că acest oraș care, în zeci de ani, n-a dat decît două mari talente (pe Ștefan Iovănescu, recordman și la triplusalt cu o cifră care a dălnuit pînă prin 1951 și pe Pericle Valeca, un talent efectiv de clasa lui Dobrin, pe care un nefericit accident l-a stopat dintr-o carieră ce se anunța excepțională), a reușit în cîteva sezoane să urce în arena consacrării un pluton masiv și generos de talente: în frunțea lui, **Dobrin**, apoi **Radu, Jercan, Prepurgel, Stefănescu. Circiumărescu** — grupul celor care sînt încă la F.C. Argeș sau în fotbalul pitștean — Nijă și **Libardi** care îmbracă alte tricouri dar tot în prima divizie. De ce Dinamo Miliția? Pentru că acel nucleu, cu Nicolescu, Radu (alt Radu, nu cel de astăzi), cu Florescu, cu Halagian reprezenta startul etapei care s-a încheiat așa de fericit duminică seara.

Și acum, în scenă, campionii...

INTII ECHIPA, APOI OAMENII

Incercînd o caracterizare a fotbalului „violeților", mai cu seamă sub raportul acelor arme care i-au ajutat să învingă în așa de crîncenul final de campionat, vom descoperi următoarele principale caracteristici: **reușita îmbinării unei pregătiri fizice remarcabile, cu calitățile tehnice ale multora dintre jucători într-o mănușă tactică bine aleasă și bine aplicată; rezolvarea cu succes „pentru ambele părți" a luptei lui Dobrin pentru echipă și a eforturilor echipei pentru a-l pune în valoare pe cel mai bun jucător al său; omogenitate sufleteaască crescîndă în finalul competiției, element determinant pentru atmosfera așa de consumantă nervos din meciurile în care fiecare gol și fiecare punct înseamnă... totul.** Toate aceste calități s-au realizat sub îndrumarea entuziastă a celui mai tînăr cuplu de antrenori din fotbalul românesc. **Florin Halagian — Tănase Dima.** Reușita acestor doi tehniceni plini de ambiție, reprezintă, credem, un motiv de ambițiosne pe alți colegi de serie și de idealuri...

Lotul cuprinde toate tripurile de jucători, sub toate aspectele privind virsta, grupul de experiență și consacrare. Prioritatea va fi acordată oamenilor de bază, celor care au fost utilizați la cele mai multe dintre meciuri:

STAN, revenit la echipa care îl ridicase pe treptele Diviziei A, a făcut-o cu mult succes. S-a reintegrat rapid și totul în formație și comportarea lui, de o regularitate de ceasornic, de mare pret într-un post ca cel de mijlocaș, a dat chiar și încredere coechipierilor. „Secundantii" lui, NICULESCU și ARICU s-au străduit să fie gata totdeauna, dacă a fost nevoie.

BARBU a apărut ca „liberо" cînd profilul meciurilor și adversarilor o cerea. Totdeauna cu succes și, totdeauna, cu abnegație, deși era vorba de un post cu activitate discontinuă.

Linia de fundași a fost compusă, în mod obișnuit, din **PIGULEA — OLTEANU — VLAD — IVAN.** O defensivă care a primit un număr destul de mare de goluri (o șasea în clasamentul celor mai zgîriete defensive) dar, fapt esențial, ea a ajuns la un grad de funcționare remarcabil tocmai cînd a trebuit, cînd se cerea obținute punctе în deplasare, în „linia dreaptă" a campionatului. **CIOLAN**, venit dintre „minjii" lotului, a intrat de cîte ori a fost nevoie. Elemenț pe care se poate conta.

Formula clasică de mijlocași ni s-a prezentat prin perechea **PREPURGEL — MARIAN POPESCU.** Primul a terminat mult mai bine ca secundul. Rodul ambiției lui pe care o sălutăm aici. Secundul, a cărui renastere pitestească s-a văzut salutată cu avalanșe de elogii și urări de continuare, n-a mai demonstrat, tocmai cînd echipei îi era lumea mai dragă, grijă pentru pregătire și urmările s-au văzut rapid. Îi trecem aici pe **EMIL DUMITRU** și **DUMITRU ȘTEFAN**, pentru că profilul lor rămîne de halfi, deși au fost întrebuințați, după cum necesitățile o impuneau, și ca rezerve ale liniei de atac. Explozia așteptată de la ei nu s-a produs...

Clasica alcătuire a atacului a sunat așa: **RADU — DOBRIN — FRĂTILA — JERCAN** dar în componența dictată de criteriile valorice de dinaintea ambelor sezoane au intervenit concurențe noi și foarte folositoare echipei. În zilele de prosată inspirație și de accidentare ale lui Radu, i-am văzut pe **DOBRESCU**, excepțional dotat pentru postul de aripă dar de cele mai multe ori cu o doză de inspirație în minus. Și a mai existat „sarja ROȘU", cu efecte triste pentru Frățila. Asa cum bine înaintea accidentării sale din Bulgaria, zveltul virf de atac marcase o crestere de o clasă. După trecerea lui pe tușă, vechiul supol este Frățilă care și-a arătat potențialul și a punctat folositor și dezinvolt, a cu un ceas înainte de joc. ob tribune, în fața vestiarelor. r. Rădulescu încearcă să mențină calmul. Dar parcă auzi stoacurile cum se string de atîta noțe! **„Jurenții» Munteanu,** ilalți asigenți ai ceferiștilor, face toate „calculele retrogradării". Pentru a cîta oară în itimele zile? **„În mod normal, olitehnica nu va învinge la g. Mureș, și atunci noi... Noi ebuie să jucăm ca întotdeauna acest rezultat. Pentru un punct u chiar două !"**

Dr. Rădulescu începe al doia pachet de țigări. Un pachet odiac"... **De la o vreme, nici**

O EXPERIENȚĂ CARE AR PUTEA FI UTILĂ

De multă vreme, publicul din onstanța, bun cunoscător al fotbalului și un mare amator de ectacole sportive de calitate, obișnuiește cu ideea că echipa r favorită, Farul, face parte n categoria formațiilor care produce suporterilor lor stări otionale la limita tensiunii nime. Și asta pentru că Farul nu s-a situat, de regulă, nici nivelul luptei pentru unul n fotoliile laureaților și nici la ela al înlesnitorilor acerbe pentru evitarea retrogradării.

Duminică, finalul ultimei etape de campionat, spectatorii din Constanța s-au găsit în fața unei situații aproape edite pentru ei. Farul avea nevoie de cel puțin un punct, în rtida cu Universitatea Craiova, pentru a ieși din discuția ntru repartiția locului 15. Și

„MOMENTUL TG. MUREȘ", UN REZULTAT AL ATÎTOR FRĂMÎNTĂRI CARE AU MĂCINAT FORȚELE IEȘENILOR

În orașul de pe Mureș, în reajma meciului, în orele dimineții, o liniște aparentă domnea celor două tabere. Gazdele visa victoria și erau aproape sigure de ea. La hotelul „Transilvania", în momente de odihnă tolă, ieșenii meditau și ei la victoria salvatoare. Dar cînd totul spinde de un rezultat, cînd toate erantele unei echipe sînt lețate de un singur joc, desigur, e așteptat ca intîlnirea să prilească o întrecere dîrză, o încleștare de forțe și risipă de energie. La ora meciului, starea emoțională atinsese cote maxime. Se părea însă că Politehnica e pregătită pentru așa asemenea „meci". Compușitii săi ne declarau că **„situația nu e încă compromisă, că vor lupta pînă la ultima secundă"** (Cuperman). A.S.A., revelație a acestui campionat, învinsă pe teren propriu, tintea cel 4. De pe poziția acestor obiective diametral opuse, cele două echipe s-au angajat într-un meci pru. De aici o dură cioc nire de erte, răsturnări spectaculoase de tuații. Dar, din păcate, meciul avut și numeroase momente pebile, scene regretabile, vorbe ite, atitee, scăpări ce se cer a fi memerate pentru a reda cît mai del ceea ce a fost, în dorința a risipi ideea lansată că Politehnica a fost în linia rednepătoare, bă, chiar furată, cum au strigat în gura mare cîțiva dintre ătorii din Iași.

„Meciul va fi destul de greu, spunea V. Mărdărescu, **A.S.A surprinzătoarea performeră a mpionatului. Deși trebuie să ne eam ultima carte, toți elevii mei nt convinși de victorie. Ținînd eritâ să albă echipă în A".** Și artul a aparținut Politehnicii, ducătorare hotărîtă și lucidă a stilităților din teren. Golul lui upermann, coroborat cu nesiguanța și stîngăcîile gazdelor, au reat publicului impresia că meul e-a aranjat. Mureșenii dovesau lipsă de hotărîre și luciditate a fața porții lui Pop. Arbitrul entu avantaja puțin, dar sufient de vizibil, echipa ieșeană, cînd și peste un beni pe care mis de Alecu (min. 44; Hajnal șutat de la 25 m, Alecu, aflat pe 11 m, a oprit mingea cu mîna și-a creat avantaj). Publicul embra, pentru că Aurel Bentu alulase și golul înscris de Fărkas, dar... dintr-un ofsaid de m!

Pauza e plină de nervi, în tribune și la cabina arbitrilor, acolo unde observatorul federal, Ion Balaș, vicepresedinte al F.R.F., cheamă la ordine pe antrenorii și căpitanii celor două echipe.

După pauză jocul avea să fie mai curat. A.S.A., care a redimtit lipsa lui Bölöni, Ispir și Toth, a început să joace din ce în ce mai bine. A egalat printr-un gol fără dubiu, deși portarul Pop a încercat să simuleze un grav accident. În tabăra ieșeană, nervii începeau să se manifeste și aveau să explodeze la golul lui Fazekas, gol la care fundașul Romila I a greșit decisiv (i-a pasat mingea mureșeanului), Oaspeții au acuzat ofsaid, atunci cînd Fazekas a fost lansat, dar fără temei, căci Alecu era înaintea mureșanului. Atunci s-au repezit 5—6 jucători ieșeni și l-au bruscat pe tușierul Stincan (deși tușierii au fost foarte buni în acest joc). După fluierul final, Moldoveanu nu s-a putut limiti și a încercat din nou să se răfuiască cu tușierul în cauză. Simionaș plîngea, dar printre lacrimi aruncа cuvinte murdare la adresa arbitrilor: **„Hoților, ne-ați furat!".** Arbitrul, „omul bun din prima repriză" devenise acum hoț... Așa se întîmplă cînd conducătorul jocului este blînd, cînd scoate doar cartonașul galben și nu pune pic pe nimeni în prag să poată spună riile, jocul dur. În cele din urmă lui Simionaș și Moldoveanu li s-au reținut însă carnetele...

Am înțeles supărarea ieșenilor, momentul greu care i-a apăsat cînd știau că vor părăsi prima divizie. Dar comportarea lor a fost sub orice critică. În cabinet, în care am intrat după plecarea lor, administratorul stadionului ne-a arătat oglinda din perete sfărîmată cu o sticlă de apă minerală!

La Tg. Mureș a învins cel mai bun. Toate golurile au fost perfect valabile. I-am reproșa arbitrului toleranța față de jocul dur, de ieșirile nesportive, dar, repetăm, **învingătorul e cel de drept, el nu datorează succesul vreunei mistificări de arbitraj.**

Nu, Politehnica n-a **fost furată,** Simionaș! Politehnica retrogradează după un campionat zbuciumat, măcinat atîta timp de frecușurile sale interne, pe care le știi foarte bine.

Acum, ce-i rămîne Politehnicii de făcut? Mai întîi, fruntea sus! Retrogradarea trebuie primită cu demnitate. Acolo, pe culoarul de la vestiare, murșeanul **Naghi** spunea o vorbă mare, din care poate învăța și Simionaș: **„Dramatismul acesta este exagerat. Și noi am retrogradat, dar n-am făcut așa ceva. Am jucat un an în „B" și am revenit aici unde sintem, pe locul 4 în prima divizie.** Iată și completarea lui **Tiberiu Bone:** „Trebuie să fii bărbat să învingi asemenea momente. E ceea ce am reușit noi la **Tg. Mureș".**

Politehnica are toate posibilitățile să revină în „A". De jucători cu experiență, lîngă care se află tinere talente de viitor, nu duce lipsă. Dispune de un lot bun, în care valorile rămîn, adică un Stoicescu, Ianul, Cuperman, Moldoveanu și alături de ei „viitorul", adică Dănilă, Costaș, Romila II, Marica. Lotul trebuie să-și refacă însă moralul, unitatea sufletească, echipa să redevină o echipă în adevăratul înțeles al cuvîntului, iar sectia să constituie un nucleu de bază, dominat de muncă principială și dezinteresată. Frămîntările de la Politehnica, semnalate de atîtea ori, **an** adus **echipa** aici unde se află. Poate că lacrimile pe care le-am văzut duminică, la ieșirea de pe teren, pe obrajii lui Simionaș, Marica, Dănilă sau Romila II vor însemna o nouă sursă de afecțiune pentru echipă, în slujba căreia vor trebui puse talentul și mușchi fiecărui dintre jucători. Nu trebuie să se uite că la Tg. Mureș nu s-a pierdut doar un joc si locul în Divizia A. Momentul a constituit de fapt, punctul terminus al unui drum sinuos, rezultatul atîtor frămîntări ce au măcinat de-a lungul campionatului forțele echipei Politehnica din Iași.

Constantin ALEXE

TG. MUREȘ. Iată unul din neplăcutele momente furnizate de jucătorii ieșeni în partida cu A.S.A.

PETROȘANI. Mulțescu va trece irezistibil prin brеșa creată între apărătorii echipei oaspe (N. Ionescu — ar. 2 — și Dincuță)
Foto : V. ONEȘA

ÎN PARTIDA DE LA PETROȘANI

FOȘTII JUVENTIȘTI FAȚĂ ÎN FAȚĂ

Înaintea partidei de la Petroșani îi întreb fugitiv pe antrenorul ploieștean : **„Cîte nopți albe a trăit Ilie Oană în cariera sa de antrenor ?" „Multe, nu le știn minte, plus ultimele dinaintea întîlnirii de azi cu acela cu care am trăit bucurii și triste ți în marea echipă a Juventusului".**

Deci, doi foști juventiști „en vogue", umăr la umăr pe culoarul pentru supraviețuire în Divizia A, ale căror șanse urmau să fie influențate, mai întîi, de judecători indirecți (A.S.A. și Steagul roșu) și apoi de lupta directă.

Privesc la **Iordache** și **Oană**, acolo, spre banca rezervelor. Încerc să le citesc gîndurile. Sînt sigur că fiecare repeta de cîteva ori acel **„DACA nu pierdeam acasă cu... azi jucam o partidă de vacanță".**

În teren, echipele se tatonează reciproc. mișcările jucătorilor sînt crispate, balonul circulă mai mult în zona de mijloc a terenului. În timp ce lasul conducea la Tg. Mureș, un rîuțăcios din tribună striga la adresa Petrolului : **„Haide B !".** Petrolul tremură deoarece feroviarii clujeni rezistă brașovenilor. Emoțiile se tin lanț într-o bară și cealaltă. **Stocker** (min. 30) **e la un pas de autogol, dar Suciu îl salvează ; Cotormani lovește bara** (min. 45) ; **N. Ionescu** (min. 54) **îl intinde la maximum pe... M. Ionescu la o mînge de... autogol.** Singurul care nu are nici un fel de trac este **Multescu,** excelent peste tot, inventiv în duelul cu Cringașu, omul său de marcaj.

Minutele se scurg greu, foarte greu. Arbitrul **Limona** este prezent la poziții de ofsaid ale ambelor echipe. Tribunele își apăsau pentru competența deciziilor...

Apele se limpezesc la **Tg. Mureș și Brașov. La** Petroșani jucătorii se deconectează din prima parabiziatoare a fricii și Jiul punctează de două ori fără drept de apel.

La terminarea partidei, în drum spre cabine, **Oană** își șoptește la ureche : **„Doi juventiști au scăpat ! Ce or fi făcut ceilalți doi ?"** (aluzie la antrenorii **Petrescu** de la **Pasarea Cimpina** și **Băsbulescu** de la Chimia Rm. Vîlcea).

Stelian TRANDAFIRESCU

VĂ PLAC CIFRELE ?

Dacă da, atunci iată cîteva privind pe F. C. Argeș acum și în trecutele campionate...

AL 10-LEA CAMPIONAT LA A, PRIMUL TITLU

Este, într-un fel, un campionat jubiliar, acesta al piteștenilor și el vine cu prima cunună de campioni pentru ei. Iată prezențele lui F. C. Argeș în prima divizie, cu locul ocupat și numărul de puncte totalizate : **ediția 1961/62 :** locul 14 — 17 puncte totalizate (retrogradează) ; **ediția 1963/64 :** locul 10 — 29 puncte ; **ediția 1964/65 :** locul 8 — 24 puncte ; **ediția 1965/66 :** locul 4 — 28 puncte ; **ediția 1966/67 :** locul 12 — 23 puncte ; **ediția 1967/68 :** locul 2 — 33 puncte ; **ediția 1968/69 :** locul 12 — 27 puncte ; **ediția 1969/70 :** locul 10 — 29 puncte ; **ediția 1970/71 :** locul 9 — 30 puncte ; **ediția 1971/72 :** locul 1 — 41 puncte.

● Punctajul realizat de argeșeni (41 puncte în 30 de meciuri) este cel mai bun realizat de o campioană în ultimele 4 ediții, după formula de 16 participante.

„CATALOGUL" LAUREAȚILOR

Iată un clasament al totalului notelor obținute de jucătorii din Pitești pe baza aprecierilor redactorilor revistei noastre :

1. **Vlad** 230 puncte, 2. Stan 219 p., 3. M. Popescu 217 p., 4. Jercan 207 p., 5. Ivan 205 p., 6. Prepurgel 197 p., 7. Pigulea 195 p., 8. Dobrin 189 p., 9. Radu 181 p., 10. Olteanu 152 p., 11. Frățilă 115 p., 12. Roșu 105 p., 13. Ciolan 102 p., 14. Dobrescu 93 p., 15. Barbu 90 p., 16. Em. Dumitru 30 p., etc.

AUTORII CELOR 51 DE GOLURI

Cele 51 de goluri marcate de noua campioană în ediția 1971/72 au fost realizate de DOBRIN 15 ; Radu 9 ; Jercan 8 ; Frățilă 7 ; Prepurgel și Roșu cîte 4 ; M. Popescu 2 ; Olteanu și Dobrescu cîte un gol.

ECHIPA CAMPIONATULUI. EDIȚIA 1971—72

Iată cum arată în sfîrșitul acestui campionat, **echipa alcătuită** din jucătorii care au întrunit cel mai mare punctaj **pe posturi, în cele** 30 de etape ale primei noastre competiții **interne**

ADAMACHE (235)

IVĂNCESCU (218) PEXA (227) VLAD (230) POPOVICI (219) CZAKO (219)

ANCA (227) SIMIONAȘ (217) M. POPESCU (217)

MIOC (219) FAZEKAȘ (208) DOMIDE (233) HAJNAL (227)

Mihai IONESCU